

Fenomenaal Lendvai String Trio in Muzenforum

Lendvai String Trio: Nadia Wijzenbeek, viool; Ylvali Zilliacus, altviool en Marie Macleod, cello. Mmv Mariana Izman, piano. Werken van Schubert, Beethoven en Dvorak. Gehoord 23 oktober, Muzenforum, Gemeentehuis Bloemendaal.

Vanaf de eerste tonen van Schuberts Strijktrio in Bes is duidelijk waarom het Lendvai String Trio op vrijdag 28 oktober de Kersjesprijs krijgt. Nadia Wijzenbeek, Ylvali Zilliacus en Marie Macleod zijn getalenteerde musici. Maar als trio zijn ze meer dan de som der delen. Hun spel is technisch perfect, volkomen op elkaar afgestemd, ongelofelijk levendig en door en door muzikaal.

Evenwicht is het kenmerk. Niet alleen tussen de afzonderlijke partijen die even belangrijk zijn voor de uiteindelijke klank, er is ook evenwicht in hun muzikale interpretatie. Moeiteloos schakelen de drie strijkers tussen onstuimige voortstuwing en serene kalmte. Tussen fortissimo en innig zacht pianissimo. Tussen gekwelde dramatiek en vrolijke gemoedsrust. Altijd klinkt het letterlijk welluidend, steeds is de toon helder en tegelijkertijd warm. En elke verandering in dynamiek, tempo, klankkleur of sfeer vertelt een verhaal waar goed over is nagedacht en dat met veel plezier en liefde wordt verteld. Dat blijkt allereerst uit hun uitvoering van het Allegro dat Schubert in 1816 schreef als deel van een strijktrio, dat hij helaas niet voltooide. Een elegant stuk dat door het trio mooi dolce wordt opgezet en waarin

accenten zorgvuldig worden geplaatst binnen het karakter van het hele deel. Een fraaie stem is weggelegd voor de altviool, die in een strijktrio een nog belangrijker rol speelt als brug tussen de hoge viool en de lage cello dan in het strijkkwartet waarin immers de tweede viool die overbrugging schraagt. Het is altiste Zilliacus toevertrouwd. De melodische lijnen klinken heerlijk sonoor en de typische elementen van de tussenstem speelt ze precies en helder, op de achtergrond maar voortdurend meebewegend met de hoofdstem. Celliste Macleod zorgt voor een hecht fundament en excelleert in zangerige passages. Ook Wijzenbeek speelt prachtig. Beethoven klinkt adembenemend mooi. Zijn trio in c is geen luchthartig werk, maar een echt Beethoveniaans complex van gevoelens. De drie musici begrijpen hem. Ze laten de gekwelde ziel horen en de serene gemoedsrust die er ook in zit. Het Adagio klinkt intiem, doorleefd. Spatgelijk - en het is bijzonder lastig om de rust te bewaren en het tempo te bewaken. Dat lukt je alleen als je samen ademt. Wat kunnen ze ongelofelijk mooi zacht spelen. Het Scherzo swingt en toch blijft ook hier de ondertoon van melancholie hoorbaar. Het presto van de Finale is virtuoos. Virtuoos is ook de uitvoering van Dvoraks Pianokwartet in Es met pianiste Mariana Izman. Een gelukkige combinatie want ook Izman speelt intens en met een goed oor voor het geheel. Het speelplezier spat er vanaf.

YNSKE GUNNING